RUMCAJS MILOVAL MANKU - Kabát

Za krále klacka bolo jak bolo,
já jsem se narodil, pak vynalezli kolo,
padaly zdi, ostnatý dráty
a za mnou stáli všichni svatý.

Na malou chvíli vrátit se zpátky,
ochutnat napoprvý zakázaný látky,
opít se v tanečních v bráchovo kvádru,
zpocenej jak v kabince na zkoušení hadrů.

Za blbý kecy na hrachu klečet,
pro svojí první holku do polštáře brečet,
to bylo tenkrát, to svět měl ještě koule,
kolena rozbitý a hlava samá boule.

To ještě Rumcajs miloval Manku,
to bylo kolem roku devadesát,
odešel pes a čtyry z tanku
a noci měli kouzlo, že se nedalo spát.

Stepovat v dešti a nemít strachy
o svoje děti a našetřený prachy,
milovat ženu z celýho srdce,
s falešnym pocitem, že držim trumfy v ruce.

Tenkráts tu byla a už tu nejsi,
tak šlapu na plyn jako šofér slečny Daisy
a tajně doufám, že vzpomeneš si
na horký léto roku devadesát.

To ještě Rumcajs miloval Manku,
to bylo kolem roku devadesát,
odešel pes a čtyry z tanku
a noci měli kouzlo, že se nedalo spát.

To ještě Rumcajs miloval Manku,
to bylo kolem roku devadesát,
odešel pes a čtyry z tanku
a noci měli kouzlo, že se nedalo spát.